

deres Vedkommende kan man lade Erhvervssygdømmene spille nogen Rolle. Jeg og mit Parti skal være de første til at indrømme, at Erhvervssygdømmene spiller en Rolle med Hensyn til Arbejdsinvaliditeten, og vi er derfor ogsaa villige til at medvirke til, at Arbejdsgiverne kommer til at betale deres Del af Bidraget. Men der er en Række andre Sygdomme, som f. Eks. Tuberkulose, der i højeste Grad hænger vort Samfund og er med til at fremkalde Invaliditet i større Grad. Endvidere er der Misbrug af Alkohol, som jeg omtalte før. Naar man tror paa, at Invaliditeten kun i 3 pro mille af samtlige Tilfælde skyldes Alkohol, er man fuldstændig paa Vildspor. Endelig er der alle Kønssygdømmene, f. Eks. de kroniske Gonorreer, der spiller den største Rolle for Kvindernes Invaliditet, idet de gennem Underlivslidelser og Neuroser gør talrige Kvinder til Invalidider. Med Hensyn til dem, der befolker vore Sindssygeanstalter, er Syfilis i tredje Stadium en af de alvorligste indenfor hele den store Gruppe af Invaliditetssygdomme, vi har. Disse Sygdomme skal ikke glemmes, naar der tales om, hvad der er Aarsag til Invaliditet i Kongeriget Danmark.

Men det er jo rigtigt nok, at naar vi har Invalidider, skal vi hjælpe dem, og det paa den bedst mulige Maade. Vi skal hjælpe dem gennem Pengehjælp, gennem Alderdomshjem og gennem Hjemmet for Vanføre. Her er der et Spørgsmaal, der spiller en overordentlig Rolle, naar vi skal optage en virkelig Hjælp for vore Invalidider. Hjemmet for Vanføre danner jo en lille Enklave i Kongeriget. Det har udelukkende sit Hjemsted i København; men det har en uhyre Betydning, at de vanføre kan blive tilset uden at gøre den besværlige Rejse til København. Derfor mener vi, at den Invaliditetspræmie, der efter vor Mening skal komme ind i større Mængde, ogsaa for en Del skulde gaa til et effektivt Tilsyn med, en effektiv Hjælp for vore vanføre.<sup>1</sup>

Naar jeg har omtalt Kønssygdomme og har omtalt Misbrug af Alkohol, er det ud fra den Betragtning, at det selvfølgelig derfor ogsaa maa være enhvers Pligt efter sit Skøn og sin Evne at modarbejde Misbrug af nogle af Livets herligste Goder.

Et enkelt Punkt, jeg skal nævne, er dette, at Lovforslaget nu har flyttet Grænsen

for Forsikring mod Invaliditet op til 62 Aars Alderen. Det er rigtigt, at Venstre rejste det Krav om ikke, som de Radikale krævede, at sætte Grænsen ved 60 Aars Alderen; men saavel fra de Radikales Ordfører, der jo den Gang gik direkte imod sin egen Regerings Forslag, som fra det konservative Folkeparti rejstes der Krav om at sætte Grænsen ved det 65de Aar, og jeg tror, dette er et ganske berettiget Krav. I England og i Sverige er Grænsen henholdsvis 67 og 70 Aar.

Endelig er der et enkelt Punkt, jeg lige skal berøre. Man siger, det er en frivillig Forsikring, der her er Tale om. Ja, det er frivilligt at melde sig ind i en Sygekasse, men naar man først er kommet ind i Sygekassen, medfører Loven, at det er blevet en Tvang at blive invalideforsikret. Jeg tror ikke, det er heldigt at opretholde denne Tvang, jeg tror, vi i Udvalget maa søge at finde en anden Ordning paa dette Forhold. Og naar der overhovedet i dette Lovforslag skal være Tale om Forsikring, kan Forholdet dog ikke være det, at enten man indmelder sig, naar man er 16 Aar, eller man gør det, naar man er 35, skal man betale samme Kontingent til Invalideforsikring; thi i saa Fald synes jeg, at hele Foranstaltningen taber sin Karakter af Forsikring. Jeg mener, det vil blive en af Udvalgets Opgaver at faa ændret dette Forhold saaledes, at Lovforslaget kan blive et rent og kulant Forslag, der gaar ud paa gennem Forsikring at hjælpe enhver, der er uheldig stillet paa Grund af Invaliditet eller paa Grund af kronisk Sygdom. Jeg skal paa det konservative Folkepartis Vegne tilsige vor allerbedste Støtte til at give Forslaget en saadan Skikkelse, at det virkelig kan hjælpe, men ogsaa sætter et skarpt Skel mellem dem, der vil hjælpe selv, og dem, der, naar Modgang og Sygdom kommer, kun har Samfundet at bede om Hjælp, kun har Samfundet at falde tilbage paa.

**Indenrigsministeren (Sigurd Berg):** I Anledning af forskellige Udtalelser, der er faldet vedrørende Striden mellem Sygekasserne og Lægerne, vil jeg gerne tillade mig at henstille til efterfølgende Talere, at vi ikke under Forhandlingerne om denne Sag kommer for stærkt ind paa den Strid, selv om jeg vil indrømme, at det er naturligt, at man omfatter denne Konflikt med meget stor Interesse, og selv om jeg